

Kontoen: „Uforudsete og ubestemte Udgifter“.

De ville altsaa se, at denne Anmærkning vedrører Ting af meget forskellig Art, og jeg tror, at hvis vi give Ministeren den Myndighed, han her ønsker, kan det føre til, at der herved beredes os meget store Overraskelser, det kan føre til, at de Ting, vi i Rigsdagen ønske at fremme, blive standsede, og at de Ting, vi maaske ønske at hæmme og indskrænke, netop blive fremmede og udviklede ved Hjælp af de Midler, der her stilles til Ministeriets Raadighed. Jeg skal nævne en Konto som „Udgifter til Fæstnings- og Bygningsvæsen“. Vi kende alle den Bestræbelse, Venstres Regering har udfoldet i al den Tid, den har siddet ved Magten, for at udvikle vor Fæstning. Vi vide, hvorledes Folketinget har strittet imod, saa længe Højre var ved Magten, men vi vide ogsaa, hvorledes Folketingets Flertal har bøjet sig, har maattet give efter for Regeringen, saa at der er blevet gennemført en Mængde Ting ude paa Fæstningen, som vi aldrig havde ventet skulde blive gennemførte. Vi vide ogsaa, at Højres Ministre have jamret og klaget over, at disse 40,000 Kr., der ved Forliget bleve bestemte til Fæstningens Vedligeholdelse, vare et altfor lille Beløb. Vi have set, hvorledes Højres Ministre have skrevet i Bemærkningerne til Finansloven, at Fæstningen vilde geraade i Forfald, hvis ikke dette Beløb blev sat op. Det lykkedes ved Hr. Madsens energiske Virksomhed at faa forbedret Fæstningen paa mange Omraader. Der kom nye Jernbanespor, blev gravet nye Brønde, bygget nye Barakker, anlagt Kasematter, anskaffet Lysmateriel, Rygskjold og Telefonledninger, saa at paa en Mængde Punkter er Fæstningen bleven forbedret. Hertil kunde føjes, at der er anlagt helt nye Forter ved Fæstningen, nemlig paa Fæstningens Sydfront. Alt dette er sket ad de mærkeligste Veje. Til Dels er det skaffet tilveje ved Bevillinger, der ere givne paa Finansloven, men det meste og kostbareste er udført ad Omveje, bag Bevillingsmagtens Ryg, saa at vi ikke have vidst, hvad der skete, førend det stod som fuldbyrdede Kendsgerninger ude paa Fæstningen.

Vi vide alle, at Fæstningen er ufuldstændig og faldefærdig, at den er elendig, ikke har mindste Betydning for vort Forsvar, men vi kunde ikke vide, hvad der kan ske, naar vi nu giver Krigsministeren en saadan Myndighed, som der her er Tale om. Det er jo muligt, at der herved kan beredes os Overraskelser, ligesaa store som

dem, Hr. Madsen adskillige Gange har beredt dette Ting. Jeg siger derfor, at det er i høj Grad farligt, at give Ministeren en saa udstrakt Myndighed til at overføre fra en Hovedkonto til en anden, saa at hvad der spares paa et Sted, skal kunne anvendes paa andre Steder. Det er en farlig Myndighed at lægge i en enkelt Mands Haand, og jeg frygter meget for, at Folketinget vil komme til at fortryde bittert, hvad det her gør. Men naturligvis enhver har jo Lov til at erklære sig umyndig om han har Lyst dertil, og har Folketinget Lyst til at afgive en Myndighed, som det tidligere har været i Besiddelse af, er der jo ingen, som kan forhindre det deri. Det er ikke forbudt i Grundloven, at Folkets Repræsentanter saaledes sælge Folkets Rettigheder og afgive en Myndighed, de tidligere have siddet inde med. Men det forekommer mig alligevel at vi skulde betænke os to Gange paa at gøre det, og navnlig synes jeg, at Venstres Fortid skulde her staa op og advare Venstre mod at gøre det som Ministeren nu forlanger.

Er der noget, Venstre tappert har kæmpet for i de mange Aar, er det netop dette at hævde Bevillingsmyndigheden. Det er den, der er bleven betragtet som Hovedhjørnестenen i vor Forfatning, den maatte paa ingen Maade krænkes. Det har været en haard og lang Kamp, Venstre har ført for at hævde sin Frihed saavel overfor Finansloven i det hele taget som over for dens enkelte Poster, men jeg ser ikke bedre, end at naar vi paa den Maade give en Anmærkning, der overlader Ministeren Raadighed over ikke mindre end 6 Hovedkonti med et Beløb paa $2\frac{1}{4}$ Mill., gøres der et stærkt Indgreb i den Bevillingsmyndighed, Folketinget hidtil har kunnet øve. Hidtil have vi kunnet udøve vor Kritik paa ethvert Punkt af Finansloven, nægte enkelte Bevillinger, ja Folketinget har vist, at det ikke var bange for at nægte, om det saa skulde være hele Finansloven. Men paa disse 6 Hovedkonti fraskrive vi os nu vor Medbestemmelsesret i det Omfang, vi tidligere have haft den.

Det Forsøg, her gøres fra den højtærede Krigsministers Side, er egentlig ikke noget nyt Forsøg. Der har været Lyster om at indføre lignende Anmærkninger fremme tidligere. Jeg skal minde om, at den tidligere Krigsminister Bahnson, kort før Forliget blev sluttet, fremsatte Forslag om 2 Anmærkninger til § 22. Den ene af dem var meget omfattende, idet den medtog Hovedkonti B—K samt R. Men